

svarsminister regner med blandt voksne Mennesker, og han er dog ogsaa Vælger. Han er en af de jydsk Vælgere, som ikke have været spurgt om de her foreliggende Lovforslag, og der er mange Tusinde Vælgere ovre i Jylland, som med det 1ste Medlem for 7de Kreds i Landstinget mene, at de ikke ere spurgt paa den sidste Valgdag, ogsaa mange Tusinder af de Vælgere, som regnes med til de 45,000, som endnu paa sidste Valgdag fulgte den højtærede Forsvarsminister.

Naar den højtærede Forsvarsminister udtalte overlegent til os i det radikale Venstre, at det var jo beklageligt for os, at vi ikke fik fornøden Tilslutning sidste Valgdag til at kunne gennemføre vore Forslag, maa jeg dog dertil sige, at vi fik adskillig større Tilslutning, end den højtærede Forsvarsminister fik, endda det var til nogle andre Forslag end de nu foreliggende, han fik Tilslutning. Vi fik dog altid Tilslutning fra nogle og tredsindstyvetusinde Vælgere, medens den højtærede Forsvarsminister og hans Parti kun fik Tilslutning fra nogle og fyrretyvetusinde Vælgere. Der er en væsentlig Forskel, men den er i vor Favør; det er den højtærede Forsvarsminister, som i Forhold til os har Minoritet blandt Vælgere. Hvad angaar selve Spørgsmaalet om, hvor mange Vælgere der stemte for eller imod de Forslag, som den højtærede Forsvarsminister førte frem paa Valgdagen, og som jo ere betydeligt forskellige fra dem, der foreligge her, er det dog saaledes, at der af 322,000 Vælgere kun var 45,000, som stemte for den højtærede Forsvarsministers Politik. Naar vi trække 45,000 fra 322,000, faa vi de Tusinder af Vælgere, som paa sidste Valgdag stemte imod en Ordning som den her foreliggende. Det vil sige, at 277,000 Vælgere paa sidste Valgdag have stemt imod den Forsvarsordning eller Militærordning, som der nu er Tale om at gennemføre, støttet af Resten af 45,000 Vælgere. En Militærordning, som 277,000 Vælgere paa sidste Valgdag have erklæret sig utilfredse med — det kalder jeg for Rigsdagsprovisorisme.

Den højtærede Forsvarsminister sagde, at vi havde gjort et Forsøg, som ynkelig var strandet, paa, ved at stemme for Ændringsforslaget til § 3, at bringe hele Sagen til at strande. Deri tager den højtærede Forsvarsminister fejl. Jeg tror, at den højtærede Forsvarsminister meget godt er i Stand til at forstaa, hvad der foregik i Gaar. Der foregik ganske simpelt dette, at vi, som havde besluttet at sige: „Stem-

mer ikke“ til dette Ændringsforslag, maatte stille i Udsigt, at vi kunde forandre denne Bestemmelse, fordi den ærede Ordfører for — ja, ikke for Flertallet, d. v. s. i Dag er det dog Flertallets, thi Højre er jo med denne Gang, og i Dag er det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) derfor Ordfører for Højreflertallet — fordi den ærede Ordfører sagde noget for tydeligt, at den radikale Opposition kunde bringe hele Sagen til at strande ved at stemme for denne Paragraf. Det viste sig herigennem, at hvis vi ikke stemte for denne Ændring, saa skulde det bagefter hedde sig: Aa, al deres Modstand mod den foreliggende, nu gennemførte Militærordning havde ikke noget paa sig, for det blev sagt dem lige op i deres aabne Øjne, at de kunde have standset det hele, naar de blot vilde stemme for et bestemt Ændringsforslag, men de undlod det og tilkendegav derved, at de slet ikke var Modstandere af det hele, men gerne saa det gennemført. Den Slags plumpe Fif er det, vi ønske at slaa ned, naar vi opdage dem, og derfor var det, vi i Gaar sagde: Naar det kommer an derpaa, naar hele Sagen virkelig kan bringes til at strande derved, at vi stemme for dette Ændringsforslag, saa ville vi gøre det. Nu have vi faaet Besked, der er Højremænd, som ville stemme imod Ændringsforslaget, hvis det ellers staar i Fare; det fik vi at vide af det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger). Nu kan det hele ogsaa af andre Grunde ikke lykkes, men det, vi have hindret, er, at man i de kommende Dages Agitation kan bruge dette Fif imod os: Aa, I vilde slet ikke stemme saaledes, at I standsede det hele, skønt I kunde.

Det, vi her gøre, er derimod et ganske ligefremt og naturligt Skridt, som kræves af Situationen. Det Krav, vi stille, er, at vi skulle gaa ud og spørge Vælgere, om de ville den militære Ordning, som vi her ere ved at gennemføre. Naar de Herrer modsætte sig dette, er det, fordi de ikke tør spørge Vælgere, for de vide, at Vælgernes Svar vil blive: Nej, vi ville ikke paa nogen Maade have denne Militærordning gennemført. Hvis de Herrer ikke var saa visse paa, at det var Tilfældet, stillede de sig ikke saa afvisende overfor denne Dagsorden. De gøre det i Overbevisningen om, at deres Mandater ville være tabte, at deres Evne til at gennemføre denne Sag i den foreliggende Skikkelse vil være absolut udslettet, hvis vi fiken Valgdag igen. De vide, at det, de nu gøre, gøre de imod Vælgernes store Fler-